

BOZSIK PÉTER KÉT VERSE

ÉRDEKESSÉG

Érdekes, a letartóztatás
szóról mindig a puska
závárjának kattanása
idéződik föl bennem.
Lehet, a háborús filmek teszik.

Pedig a folyamat bizto-
san egyszerűbb.
Seneca mondja halálakor
a *Véres költő*ben:
„Nem olyan, ahogy képzeltem.
Más. Egészen más.”

KÉT MONDATBAN

V. I.-nek

E majdnem hazátlan
nyelven csak halni
tudok: érte *már* nem.
S csak elmosódni ez időben,
mint Rajta az ékezet,
célom
e két mondatban is.

az udvar sarában
piros-fekete kis patak
de mostanra már
megfagyott
— megfagyott piros-fekete
kis patak —
jöhetnek a tyúkok
fölcsipegetni
mennék felejténem
de nem lehet
magához köt a
disznó vére
— soha nem felejttem
mint rogyott össze
apám villacsapása
alatt
agyonütöd! rémültem meg
de pár másodperc
múltán fölállt és
röffenéseket sikoltva
imbolyogva
rohant az ólba
a biztonságot nyújtó ólba...
hányinger kerülget
vér
a disznó vére
— képtelen voltam elviselni
a gidák sírását
mielőtt
átvágták volna
torkukat
sírtak mint én
a kisgyerek
addig ki sem mertem
menni szobánkból míg
el nem csitult minden
anyám jött szólni:
most már kijöhetsz...
a disznó vére
lassan megfagy